

FODFOLKET

Fodfolkene gik i krig til fods. Nogle gange var soldaterne på fortet, hvor de lavede øvelser. Nogle gange var soldaterne ude i skyttegravene. Peder Hansen fortæller her om sin tid som fodfolk på Københavns Befæstning under Første Verdenskrig.

Hvordan gik Jeres dag?

Vi gravede de rådne skyttegrave hver dag, det var fandens til liv at grave hver dag. I begyndelsen tænkte de ikke på at skyttegravene skulle drænes, så der stod vand i graven, indtil man lagde rør i bunden på den, så blev der tørt. Graven gik i zig-zag og i hvert hjørne stod der en rekylgeværstilling, så de ku' bare dreje den sådan. Når der var gravet, blev det beklædt med gran - og så med hønsenet udenpå for at holde. Det var sgu ellers lavet pænt.

Nede i skyttegraven var der siderum godt en meter under jordoverfladen, så vi lå sikkert, hvis der kom en granat. Der var lavet en 10-15 båse - noget lignende kobåse - med halm i. Der lå vi sgu ellers godt, jeg har prøvet at ligge der. Under øvelser blev vi jaget derned, så blev der fløjtet, og så ku' vi rende op igen, ka' du ikke se det? Så ku' vi rende rundt omkring og spille idioter. Når vi så kom op, blev vi jaget ned igen. Det var natøvelser. Kors i Helv... hvor var jeg ked af at ligge deroppe. Vi var kun i stillingen kort tid af gangen og så under efterårsmanøveren [...]

Vagter?

Ja, i lejren gik vi vagt og så havde vi tre batterier ude omkring kanonstillingen, som vi kaldte det. Der var fire kanoner hvert sted. Det ene sted hed Oksebjergfortet og så to stillinger til med fire kanoner hvert sted. Vi lå på en landejendom, langt fanden i vold ude på en mark. Vagt i to timer og fri i fire timer. Når vi havde fri, så sad vi der og sov. Vi var fodfolk og havde ikke noget med kanonerne at gøre, vi skulle bare passe på dem. Kanonerne i Tunestillingen – det var artilleriet.

Vi gik derud om eftermiddagen og hjem næste eftermiddag, hvor det næste hold kom. Vi gik fanden i vold hver for sig, og når vi kom tilbage til hvilepausen, kunne vi spise vort medbragte, tørre brød. Det var isoleret – ikke noget med at rende til købmanden og købe en bajer – nej nej. Når vi kom hjem til lejren, kunne vi selvfølgelig om aftenen ha' gået til Tune eller Ishøj, men der var jo også et stykke vej at gå. Og vi kunne gå i kirke om søndagen, hvis vi ville, men jeg var aldrig i kirke.

Uddrag af interview med Peder Hansen, Greve Museum, 1994. Fra www.1914-1918.dk som er udarbejdet af Greve Museum og Skoletjenesten Københavns Befæstning, 2012.

SPØRGSMÅL:

Hvilke opgaver havde fodfolket?

Hvad brugte de tiden på? Når de var på vagt? Når de havde fri?

Hvor skulle fodfolket være hvis krigen brød ud?

Hvad synes Peder Hansen om at være soldat?